

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: X., narozený dne X.
zastoupený advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2024, č. j.: OAM-859/ZA-ZA11-ZA21-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2024, č. j.: OAM-859/ZA-ZA11-ZA21-2024, jímž byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany shledána nepřipustnou podle ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zastaveno podle ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu.

II. Obsah žaloby

- Žalobce v žalobě označil napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, neboť se nezaobírá možností udělení humanitárního azylu, potažmo doplňkové ochrany, nedostatečně posuzuje bezpečnostní situaci v domovském státu a nenabízí podklady vyvracející tvrzení žalobce stran nebezpečnosti pobytu jeho osoby v zemi původu. Je-li proces hodnocení důkazů založen na jejich pořízení a následném vypořádání, pak v daném směru napadené rozhodnutí zaostává, přičemž žalobce citoval rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“), č. j. 4 Ads 17/2007-66. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, co si žalovaný myslí o důvodech obav žalobce, natož komparace s odůvodněním prvotní žádosti. Stran první podané žádosti žalovaný odkázal na související spisový materiál, ač se s tímto tématem musí přímo vypořádat v odůvodnění vlastního rozhodnutí. Na základě uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k novému projednání a rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

- Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Žalobce uváděl totožné motivy svého odchodu z vlasti jako v průběhu řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Ohledně nesdělení informace o vzetí úvěru v rámci první žádosti žalovaný konstatoval, že žalobce řádně poučil o procesních právech a povinnostech. Účelem azylu není řešení situace osob, které jsou zasaženy nepříznivou ekonomickou situací v zemi původu či kterým se nedaří nalézt zaměstnání ve vlasti. Žalovaný shrnul, že žalobce neuvedl a žalovaný nezjistil skutečnosti, jež by vyvolaly nutnost meritorního posouzení opakované žádosti o mezinárodní ochranu. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

- Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce v poskytnutí údajů k žádosti dne 9. 7. 2024 uvedl, že je uzbeké národnosti, muslimského vyznání, X. Do České republiky přicestoval v X. Je zdravý, nemá žádné zdravotní problémy a v zemi původu nebyl členem politické strany či hnutí ani se nijak nezajímal o politiku. V České republice by chtěl legálně pracovat a vyřídit si zaměstnaneckou kartu. Žalobce dále doplnil, že si v X. vzal úvěr, který musí splácet, což v řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany zapomněl sdělit.
- Ve správním spisu jsou obsaženy rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2023, č. j.: OAM-155/ZA-ZA15-VL13-2023, kterým nebyla žalobci udělena mezinárodní ochrana podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu, a zprávy o zemi původu, konkrétně Informace MZV ze dne 10. 1. 2024 *Uzbekistán, Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí*, Informace OAMP ze dne 13. 3. 2024 *Uzbekistán, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv* a Informace OAMP ze dne 13. 3. 2024 *Uzbekistán, Socio-ekonomická situace, Dávky sociální podpory a podpory v nezaměstnanosti, Dluhy fyzických osob a proces oddlužení, Přístup k základní lékařské péči*.
- Dne 10. 7. 2024 se žalobce mohl seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí, avšak nikterak se k nim nevyjádřil a nenavrhl jejich doplnění, jak bylo zjištěno z protokolu z téhož dne.
- Následně vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí ze dne 7. 11. 2024.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

8. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.
10. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1.*
11. Podle ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přijatelnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.*
12. Podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu *řízení se dále zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.*
13. Nejprve je nutno uvést, že v rámci azylového řízení existují dvě základní povinnosti – břemeno tvrzení a břemeno důkazní. Jak NSS vyslovil ve svém rozsudku ze dne 7. 12. 2005, č. j.: 4 Azs 151/2005–86: „*Zatímco důkazní břemeno může v některých případech nést i správní orgán, povinnost tvrzení leží vždy na žadateli o azyl. Představa, že by správní orgán sám zjišťoval pronásledování či potenciální ohrožení žadatele o azyl v zemi jeho původu, je zcela nereálná. Žadatel sám nejlépe ví, z jakých důvodů svou zemi původu opustil, zda byl pronásledován a z jakých důvodů. V průběhu řízení o udělení azylu musí žadatel uvést veškeré relevantní důvody, na základě kterých poté správní orgán jeho žádost posoudí.*“ NSS dovodil, že pokud žadatel neuvedl všechny důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jedná se o skutečnost přičitatelnou pouze k jeho tíži a nelze akceptovat, že by neunesení břemene tvrzení mohl zhojit pomocí podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
14. Institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl bez vlastní viny uplatnit během předchozího řízení. Zpravidla se přitom bude jednat o takové skutečnosti, k nimž došlo v důsledku plynutí času. Jako takové lze připomenout např. změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele.
15. Žalovaný se jasně deklarovanou snahou žalobce o legalizaci pobytu na území za účelem výdělků prostředků X. v zemi původu řádně zabýval v rozhodnutí o jeho první žádosti (ze dne 29. 5. 2023, č. j.: OAM-155/ZA-ZA15-VL13-2023). Žalobce přitom v poskytnutí údajů k žádosti dne 9. 7. 2024 potvrdil, že se na jeho záměru setrvat na území z výdělkových důvodů nic nezměnilo. Žalobcovo nové tvrzení o nutnosti splácení úvěru je

příliš obecné a neurčité, neboť žalobce nesdělil, kdo byl poskytovatelem úvěru, jaký byl účel úvěru, kolik činila výše úvěrového plnění a kolik musí reálně zaplatit na úrocích. Žalovaný důvodně poukázal na dokument *Uzbekistán, Socio-ekonomická situace, Dávky sociální podpory a podpory v nezaměstnanosti, Dluhy fyzických osob a proces oddlužení, Přístup k základní lékařské péči*, podle něhož žalobci nic nebrání využít v zemi původu institutu oddlužení. Ekonomické důvody včetně dluhů pak především nejsou relevantní ve vztahu k možnému nároku na mezinárodní ochranu.

16. Žalobce namítal, že mu měl být udělen tzv. humanitární azyl dle ust. § 14 zákona o azylu. Případy, kdy lze humanitární azyl udělit, tzn. kdy jde o případ hodný zvláštního zřetele, stručně popsal NSS ve svém rozsudku ze dne 11. 3. 2004, č. j.: 2 Azs 8/2004–55: „*Smysl institutu humanitárního azylu lze spatřovat v tom, aby rozhodující správní orgán měl možnost azyl poskytnout i v situacích, na něž sice nedopadá žádná z kautel předpokládaných taxativními výchyty ustanovení § 12 a § 13 zákona o azylu, ale v nichž by bylo přesto patrně „nehumánní“ azyl neposkytnout. (...) Správní orgán díky tomu může zareagovat nejen na varianty, jež byly předvídatelné v době přijímání zákona o azylu jako obvyklé důvody udělování humanitárního azylu – sem lze například zařadit například udělování humanitárního azylu osobám zvláště těžce postiženým či zvláště těžce nemocným; nebo osobám přicházejícím z oblastí postižených významnou humanitární katastrofou, ať už způsobenou lidskými či přírodními faktory – ale i na situace, jež předvídané či předvídatelné nebyly.*“ Žalobce je zdrav, svéprávný a produktivního věku, navíc v zemi jeho původu neprobíhá žádná humanitární katastrofa. Ekonomické a sociální potíže spolu s chudobou v zemi původu a případnou nemožností X. nejsou případem hodným zvláštního zřetele, nejedná-li se o extrémní případ, čemuž nic nenasvědčuje. U žalobce tudíž neexistují okolnosti, jež by odůvodňovaly nové meritorní projednání žádosti ani ve vztahu k tzv. humanitárnímu azylu.
17. V zemi původu žalobce taktéž nedošlo k žádným převratným změnám, pro něž by bylo nutné projednat opakovanou žádost meritorně, což žalovaný správně konstatoval v napadeném rozhodnutí. Uzbekistán bezpochyby zůstává autoritářským státem uplatňujícím různé represe vůči svým oponentům a potlačujícím lidská práva, nicméně stejně tomu bylo i dne X., kdy žalobce podal první žádost o mezinárodní ochranu. Oproti situaci v době podání první žádosti o mezinárodní ochranu nedošlo stran lidských práv a represí v zemi původu k podstatné změně, nadto žalobce svou azylovou žádost nesměřoval na potlačování svých práv, nýbrž jen do roviny hospodářské, a tudíž věcné projednání žalobcovy opakované žádosti nebylo namístě.
18. Žalovaný se opakovanou žádostí žalobce řádně zabýval, zhodnotil všechny tvrzené skutečnosti i svá zjištění učiněná z úřední činnosti a žádost správně označil za nepřipustnou, v důsledku čehož řízení zastavil. Žalovaný vyhovujícím způsobem odlišil tvrzení, která byla uplatněna již v řízení o první žádosti, a tvrzení nová, vše následně v napadeném rozhodnutí řádně vypořádal. Na základě shromážděných podkladů zjistil žalovaný skutečný stav věci a své závěry vyslovil na podkladě správného procesního postupu s respektem k základním zásadám správního řízení i elementárním ustanovením upravujícím jeho průběh. Žalovaný nepochybil, pokud se při zjištění nepřipustnosti žádosti již meritorně nezabýval důvody pro udělení azylu ani doplňkové ochrany (dle ust. § 12 a § 14a zákona o azylu). Uvedený postup je plně v souladu s ust. § 10a odst. 2 zákona o azylu. Způsob vyřízení věci, který žalovaný zvolil, je plně aprobován též ustálenou judikaturou NSS, jenž např. v právní větě k rozsudku rozšířeného senátu ze dne 6. 3. 2012, č. j.: 3 Azs 6/2011–96, publ. pod č. 2642/2012 Sb. NSS, vyslovil: „*Správní orgán je povinen v řízení o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany*

zkoumat v souladu s § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, zda žadatel neuvedl nové skutečnosti nebo zjištění týkající se důvodů pro udělení azylu nebo důvodů pro udělení doplňkové ochrany, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně skončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany. Přípustnost opakované žádosti je tak třeba posuzovat z pohledu možných nových skutečností a zjištění pro udělení jak azylu, tak udělení doplňkové ochrany. Obsahuje-li opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany takové nové skutečnosti nebo zjištění, je správní orgán povinen hodnotit takovou žádost jako přípustnou a meritorně o ní rozhodnout. V opačném případě řízení o nepřípustné žádosti podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaví.“ Napadené rozhodnutí tudíž plně obстоjí i z procesního hlediska.

19. Žalovaný si také obstaral dostatečné podklady pro své rozhodnutí. Předmětem řízení byla opakovaná žádost, nebylo proto nutné zajistit si takové penzum podkladů jako v řízení o první žádosti. Pro konstatování, zda došlo k podstatným změnám, byly opatřené informace dostačující. Proti práci žalovaného s podklady nemá soud námitek.
20. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
21. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 1. dubna 2025

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce